

Als in 1847 Alexander Graham Bell het levenslicht niet aanschouwd zou hebben en er zou ook geen andere slimme vogel geweest zijn die de mogelijkheden van twee blikjes, door middel van een touwtje aan elkaar verbonden, verder uitgewerkt had, dan hadden we hier met een foto moeten volstaan. We gaan terug naar woensdag 1 december, ongeveer acht uur 's avonds, telefoonsel hoek Daniël Stalpertstraat / Baarsjesweg te Amsterdam: 'Hallo, u spreekt met Kees Baars van Muziekrant Oor uit Holland. Kunt u mij doorverbinden met Los Angeles, Verenigde Staten? (ik braak de nodige nummers). Ik zou graag Geddy Lee willen spreken van de Canadese groep Rush! ' ... 'Hallo, this is Geddy.' 'Good morning Geddy'. Begrijpt u wat ik bedoel?

sante, veelal aan literatuur ontleende, onderwerpen en de bepaald niet alledaagse composities. Ook is het zeer hoge stemgeluid van Lee bepaald apart te noemen (gelukkig is voornoemde telefoonsel uitgerust met een speciale hogetonen hoorn). De andere leden van het trio zijn Alex Lifeson, gitaar en Neil Peart, drums. De heren zijn respectievelijk 23, 23 en 24 jaar oud; zoals ik al zei, Nieuwe Lichting Zwarte Jongens dus.

We informeren eerst eens hoe het allemaal zover heeft kunnen komen. 'Tja, eigenlijk is het zo'n zeven jaar geleden begonnen. Alex en ik hadden toen een band op de Hightschool met een drummer die John Rutsey heette. Jarenlang was het veel spelen met

langzaam groeiend succes, het bekende verhaal. In 1973 kregen we een contract met Mercury Records, in 1974 brachten we onze eerste elpee 'Rush' uit en toen begon het een beetje te lopen. Echter, de gezondheid van John Rutsey werd steeds slechter en hij werd vervangen door Neil. Daarna kwamen de elpees 'Fly By Night', 'Caress Of Steel', '2112' en het live-dubbelalbum 'All The World's A Stage'. Het

weest. Komt daar binnenkort misschien ook verandering in? 'Die kans zit er wel in, ja. Onze volgende elpee wordt hoogstwaarschijnlijk in Engeland opgenomen; we zijn nogal geïnteresseerd in de Engelse popscene en we willen er gewoon eens rondkijken en de studiofaciliteiten uitproberen. Dat zou dan in juni 1977 plaatsvinden en er wordt op het ogenblik naarstig onderzocht of dit bezoek misschien gecombineerd zou kunnen worden met een Europese toernee! ' In welke Engelse groepen is Lee bijvoorbeeld geïnteresseerd? 'Wel, Yes bijvoorbeeld en Genesis. Of Barclay James Harvest'. Genoemde drie groepen zijn bepaald niet zulke zware jongens; ze zitten eerder in de symfoni-

hals. Op onze volgende elpee zullen de mogelijkheden uitgeprobeerd worden'. Over die volgende elpee is wat de teksten betreft nog niets concreets te zeggen. Volgens Lee komt er een aantal verschillende kortere thema's op één plaat, in tegenstelling tot bijvoorbeeld '2112'. Rush blijft zich gelukkig wel in het hardrock genre bewegen.

De groep heeft een tweetal elpees opgedragen aan de in 1975 overleden science-fictionschrijver Rod Serling. In hoeverre heeft Serling Rush geïnspireerd? En hoe zit het met de overige inspiratiebronnen? 'Serling heeft onze aandacht getrokken met zijn televisie-serie 'Twilight Zone', een tiental jaren geleden (in Nederland is deze serie ook op de televisie geweest, wat alleen de ouderen onder ons zich zullen herinneren - K.B.) We zijn in hoge mate geïnspireerd door zijn

Neil is zeer actief; ik ben er ook van overtuigd, dat Neil in de toekomst veel boeken zal publiceren. Aanvankelijk zou hij het '2112'-verhaal ook in boekvorm uitbrengen, maar tot de dag van vandaag is het nog niet zover gekomen. Neil is degene, die altijd met een schrijfmachine loopt te sjouwen als we op toernee zijn'.

Deze jongens zijn dus duidelijk wel zwaar, maar zeker niet dom. Zijn de fans nu ook werkelijk geïnteresseerd in de teksten, of geniet de muziek de voorkeur? 'Onze fans zijn over het algemeen wel betrokken bij de teksten, die wij schrijven en daar zijn we uitermate blij mee. We krijgen erg veel fanmail, waarin mensen allerlei vragen stellen over bepaalde zinnen of woorden in onze songs. En dat geeft ons een hoge mate van bevrediging. Als we een concert geven, dan zien we ook het liefst dat de mensen rustig naar de nummers luisteren en achteraf hun waardering laten blijken. Dat is wel niet altijd het geval, want we merken, dat we veel verschillende soorten publiek aantrekken. En de wat jongere fans komen eerder om zich uit te leven en

KEES BAARS

97

RUSH

de Zwarte Zone

zijn dientengevolge niet zo aandachtig voor de lyrics, maar het wat oudere publiek luistert door de bank genomen wel naar wat we spelen, en niet zozeer hoe we spelen. Aan dat laatste geven we wel de voorkeur, maar als de mensen zich willen uitleven bij een concert vinden we dat ook prima!'

telefooncel hoek Daniël Stalpstraat/Baarsjesweg.....

De weerslag van een telefoongesprek met Geddy Lee, bassist en zanger van de uit Toronto, Canada afkomstige hard-rock groep Rush. Na vier opvallend goede elpees en een onlangs uitgebracht excellent live-dubbelalbum wordt het hoog tijd deze koploper in de Nieuwe Lichting Zwarte Jongens eens onder de loep te nemen.

Rush onderscheidt zich van het gros in het heavy-rock genre door de teksten, die gebaseerd zijn op allerlei uitermate interes-

gaat ons zeer voor de wind vandaag de dag. De dubbelplaat staat nr. 40 in de Billboard, de vier andere platen mogen zich in een nog immer stijgende verkoop verheugen en we toeren bijna het hele jaar. Op het ogenblik zitten we midden in een toernee door de noordelijke staten en langs de Westcoast.'

De populariteit van Rush in Europa stelt nog niet veel voor, maar daar komt op het ogenblik gelukkig verandering in. Rush is ook nog nooit in Europa ge-

sche hoek. Deze muzikale voorkeur is bij de muziek van Rush totaal niet merkbaar. 'We zijn op het ogenblik druk bezig ons instrumentarium uit te breiden, teneinde onszelf wat meer mogelijkheden te verschaffen bij het componeren en bij de liveconcerten. Ikzelf heb een synthesizer laten ombouwen, zodat ik hem met mijn voeten kan bespelen en Alex en ik hebben beiden een dubbelloopsgitaar gekocht; Alex met een gewone zessnarige, en een twaalfsnarige hals, en ik met een bas en een twaalfsnarige

werk. Toen hij vorig jaar op sterven lag, hebben we nog geprobeerd hem in het ziekenhuis op te zoeken, maar dat is niet gelukt. Ook de Engelse schrijver John Wyndham heeft ons beïnvloed bij het schrijven van onze teksten, en de in Rusland geboren Amerikaanse schrijfster Ayn Rand, die een zeer persoonlijke filosofie heeft, die zij objectivisme noemt. We lezen trouwens alle drie ontzettend veel; literatuur is onze grootste hobby'. We schrijven ook erg veel, en niet alleen voor onze groep. Vooral

Om eens wat betreft die teksten wat meer duidelijkheid te verschaffen, zal ik u alleen maar wat willekeurige titels van Rushnummers noemen: 'Anthem', 'Beneath, Between And Behind', 'Rivendell', 'By-Tor And The Snow Dog', 'Bastille Day', 'Lakeside Park', 'The Necromancer', 'Didacts And Narpets', 'Panacea', 'Bacchus Plateau', '2112', 'The Twilight Zone', etc. etc. U ziet het, de meest uiteenlopende onderwerpen en de muziek is niet minder gevarieerd. Rush is een wat vreemde eend in de hard-rock-bij, maar wel een prachtig exemplaar. Laten we hopen, dat de zomertrek volgend jaar naar Europa geen windeieren zal leggen.